

La pintura pertany a l'Ajuntament de Xerta, i presideix el saló de plens. Aquesta obra fou creada per Antolín, un autor local (font oral), amb motiu de l'oficialització de l'escut de Xerta.

Antolín va crear una abstracció de l'escut del poble que apareix en relleu al fanal de la plaça Major. L'element principal de l'escut és el taronger, símbol de Xerta, envoltat per una decoració d'estil Barroc, amb motius de flors i fulles d'acant.

Detall de l'escut del fanal de la plaça de la Vila

Detall del taronger

Es tracta d'una pintura a l'oli sobre suport tèxtil realitzada possiblement a principis de s. XX.

La tela és una barreja de fibres de cotó i lli. S'observen indicis que corresponen a una tela de caràcter industrial i ja preparada, atès que la seva capa de preparació s'observa completament homogènia. En general podem dir que la tela es trobava en bon estat, sense cap mena d'estrip, tot i que presentava alguna deformació. El bastidor d'encaix fix tenia brutícia superficial i atacs de xilòfags.

Procés de neteja realitzat per un alumne

El conjunt presentava pèrdues, localitzades majoritàriament a la part superior del quadre coincidint amb la zona de la decoració vegetal. La superfície pictòrica tenia un aspecte grisós provocat per la brutícia superficial formada possiblement per l'acumulació de pols i fum de tabac.

Preparació dels colors per a la reintegració pictòrica

1a Neteja mecànica

El procés va consistir en la retirada de la brutícia dipositada sobre la capa pictòrica amb l'ajuda d'una palatina de pèl suau i aspiració de baixa absorció insistint al revers de la tela, on s'acumula la major part de brutícia.

Empaperat i fixació de la capa pictòrica

La superfície pictòrica es va empaperar amb cola de conill i paper japó, aportant *a posteriori* escalfor amb l'espàtula calenta per tal de reactivar l'adhesiu i fixar eficaçment la capa pictòrica. Després es va procedir a aplanar les deformacions, pel revers de la tela, mitjançant humitat i pes.

Bastidor

El bastidor original se va li va aplicar una protecció preventiva contra l'atac de xilòfags i després es va encerar per tal de disminuir la seva sensibilitat a la humitat.

2a Neteja química

La neteja es va realitzar de forma selectiva utilitzant un sistema aquós amb agent quelant dèbil: citrat d'amoni en una solució entre l'1 i el 3%. Posteriorment es va esbandir amb aigua desionitzada.

Anivellament de les pèrdues

Primerament es va aïllar la pintura amb una capa de vernís molt lleugera a fi de protegir la superfície. Per anivellar les llacunes es va aplicar un estuc magre, fet de cola de conill i carbonat càlcic.

Anivellament de les pèrdues

Reintegració pictòrica

Les zones anivellades es van integrar cromàticament. La tècnica emprada va ser l'aquarel·la i posteriorment pigments al vernís, intentant sempre unificar el conjunt amb una coloració el més neutra possible.

Envernissat final

Es va protegir la capa pictòrica amb un vernís acrílic, aplicat per polvorització, obtenint un acabat setinat.

Recomanacions de conservació preventiva

Per a una òptima conservació s'aconsella evitar els canvis bruscos d'humitat i temperatura, intentant mantenir la humitat relativa entre el 40 i el 60% i la temperatura entre els 19 i 21°C. Així mateix es recomana el control periòdic per tal d'avaluar el comportament de l'obra als canvis mediambientals.

CR

Conservació i Restauració
Escola d'Art i Disseny - Tortosa
Diputació de Tarragona
Conservació i restauració de béns culturals
del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre

CR

Conservació i Restauració
Escola d'Art i Disseny - Tortosa
Diputació de Tarragona

16
JULIOL/11

XERTA
Imatge de l'escut oficial